

околнитѣ. За сега работятъ у насъ само два диспансера: единъ въ София, на дружеството за борба съ туберкулозата — Софийски клонъ — и единъ напоследъкъ откритъ въ Пловдивъ — „Диспансеръ П. Д. Кудооглу“. А за да се стори нѣщо за борбата противъ туберкулозата, страната ни трѣбва да се покрие съ диспансери, както правятъ вече културнитѣ държави.

Защо трѣбва, следъ заболѣване отъ туберкулоза, да постѣпваме всѣкога, ако имаме възможность, въ санатория? — Защото тамъ можемъ да се лѣкуваме най-добре и най-сигурно отъ болестъта си, и още защото ще придобиемъ здравна дисциплина, безъ която нѣма заздравяване. Санаториятъ е добро училище за болнитѣ: какъ да се лѣкуватъ и какъ да пазятъ отъ зараза околнитѣ и близкитѣ си — деца, мжжъ, жена и др.

Ала чрезъ санатория боримъ ли се разумно и успѣшно противъ туберкулозата? — Не. Защото условията, които подготвятъ у насъ почва, за да заболѣваме отъ туберкулоза, не се ни най-малко премахватъ. И още, заболѣлиятъ, най-вече работникътъ, слабозаможниятъ (често жертва на туберкулозата) нѣма възможность да напусне работа и домашни, за да се лѣкува навреме и продължително въ санатория. Нито има срѣдства да продължи по-нататъкъ заздравяването си и си осигури условия за здравъ животъ.

Какъ трѣбва да се поведе смислена борба противъ туберкулозата? — Не трѣбва да се забравя, че всичко, което прѣко или косвено подобрява условията на живота и труда на работното население у насъ — което дава най-много жертви на туберкулозата — увеличава устойчивостъта на населението срещу вездесѣщия Коховъ бацилъ и намалява туберкулозната заболѣваемость и смъртностъ. Туберкулозата е социаленъ недѣгъ, противъ който трѣбва да противопоставимъ социални реформи. А тия реформи сж: здравословно жилище, здравъ и умѣренъ трудъ и достатъчно трудово възнаграждение, за да има работникътъ здрава и достатъчна храна; здравословни работилници, закрила на женския и детски трудъ, задължителна осигуровка на работниците и семействата имъ за случай на болестъ, недѣгавостъ и смъртъ; здравословни училища, заведения и учреждения; оздравяване на общитѣ жизнени условия въ селищата — водоснабдяване, канализация, постилане улици, пресушаване блата, обрѣгвяване рѣки и пр.; подигане общия поминъкъ на населението, подигане умственото му равнище, — широка здравна и обща просвѣта.

Тукъ трѣбва да се срещнатъ и съединятъ усилията на държавата, на окръжнитѣ съвети и на общинитѣ, като се използва широко и частната инициатива и благотворителнитѣ организации.